

สาระ: ลูก ๆ ที่แสนหวาน ลูก ๆ ผู้ที่รับใช้ทั้งจักรวาลเป็นผู้ที่ซื่อสัตย์ ลูกทำให้ผู้อื่นมากมายทักทายกับตัวลูกและเป็นผู้ที่ไม่รักในการพักผ่อน

คำถาม: คำพูดใดที่ลูก ๆ บราห์มินนั้นไม่เคยพูด?

คำตอบ: ลูก ๆ บราห์มินจะไม่สามารถพูดว่า “พวกเราไม่มีสายใยใด ๆ กับบราห์มา พวกเราจดจำชีพบาบาโดยตรง” โดยที่ไม่มีพอบราห์มา ลูกก็สามารถเรียกได้ว่าเป็นบราห์มิน ผู้ที่ไม่มีสายใยโดยตรงกับบราห์มา นั่นคือผู้ที่ไม่ได้เป็นสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา นั่นคือศุทร ศุทรไม่สามารถกลายเป็นเทพได้จากการเป็นบราห์มินก่อน

โอม ชานติ พอทางจิตนึ่งที่นี้และอธิบายแก่ลูก ๆ ผ่านดาด้า ลูก ๆ ได้เปิดพิพิธภัณฑสถานและนิทรรศการ แต่ในความเป็นจริงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดได้ทำพิธีเปิดนานมาแล้ว กังก้านเหล่านี้เฝ้าแต่ปรากฏขึ้นในเวลานี้ พาพชาลามากมายก็เป็นที่ต้องการ ก่อนอื่นคือพาพชาลาที่ซึ่งพ้ออาศัยอยู่ ที่นี้เรียกว่ามรฺบัน ลูก ๆ ลูกรู้ว่าเมอร์ลีย์ได้มีการเล่นในมรฺบันเสมอ เมอร์ลีย์ของใคร? ของพระเจ้า พระเจ้านั้นไม่มีตัวตน ท่านเล่นเมอร์ลีย์ผ่านพาพหะที่มีตัวตน ท่านได้รับชื่อว่า “พาพหะที่ซิดดี” ไม่ว่าลูกคนใดก็สามารถเข้าใจว่าพ้อเข้ามาในผู้นี้ เพียงลูก ๆ เท่านั้นที่สามารถเข้าใจ เพราะไม่มีใครอื่นรู้จักผู้สร้างหรือตอนเริ่ม, ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง ลูกได้ทำพิธีเปิดโดยบุคคลสำคัญหรือผู้ว่าราชการ ฯลฯ บาบาเฝ้าแต่เขียนเสมอว่า: ก่อนอื่นใจจงให้คำแนะนำของพ้อ และท่านก่อตั้งโลกใหม่อย่างไรแก่ผู้ที่ลูกได้เชิญให้มาทำพิธีเปิด พาพชาลาเหล่านี้คือกังก้านสาขาที่ได้มีการเปิดขึ้น พาพชาลาถูกเปิดขึ้นโดยคนใดคนหนึ่งเพื่อที่เขาหรือเธอจะได้รับประโยชน์ เพื่อที่พวกเขาจะเข้าใจว่าพ้อได้มาแล้วอย่างแท้จริง การก่อตั้งอาณาจักรของความสงบในโลกนั้นคืออาณาจักรของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปได้ก่อตั้งขึ้นโดยบราห์มา พิธีเปิดได้เกิดขึ้นเรียบร้อยแล้ว ในเวลานี้สาขากำลังมีการเปิดขึ้น เช่นที่สาขาของธนาการก็เฝ้าแต่มีการเปิดขึ้น พ้อผู้เดียวเท่านั้นต้องมาและให้ความรู้แก่ลูก เพียงพ้อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นมีความรู้ และเหตุนี้เองท่านผู้เดียวเท่านั้นที่เรียกว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ เพียงพอทางจิตเท่านั้นที่มีความรู้ทางจิต เช่นที่ท่านมาและให้ความรู้แก่ผู้เป็นจิต (ดวงวิญญาณ) ท่านอธิบาย: โอ ดวงวิญญาณ โอ ลูก ๆ ให้คิดว่าท่านเป็นดวงวิญญาณ ชื่อ, ดวงวิญญาณนั้นธรรมดา มีคำกล่าวว่: ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ ดวงวิญญาณบุญ ดวงวิญญาณบาป พ้อ พ้อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดกำลังอธิบายแก่ดวงวิญญาณ เหตุใดพ้อจึงมา? อย่างแน่นอนที่ท่านมาเพื่อที่จะให้มรดกแก่ลูก ๆ และแล้วลูกต้องไปสู่โลกใหม่ที่สาโทประธาน มีคำกล่าวว่: ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกนั้นชั่วร้าย โลกใหม่และโลกเก่าเป็นโลกของมนุษย์ พ้อพูดว่: พ้อได้มาเพื่อสร้างโลกใหม่ นั้นไม่สามารถมีโลกที่ไม่มีมนุษย์ได้ นั่นเคยเป็นอาณาจักรของเหล่าเทพในโลกใหม่และเวลานี้กำลังมีการก่อตั้งขึ้นอีกครั้ง เวลานี้ลูก ๆ ได้กลายเป็นบราห์มินจากศุทร พ้อได้มาอีกครั้งเพื่อเปลี่ยนลูกจากบราห์มินเป็นเทพ ลูกสามารถบอกพวกเขาว่านี่คือวิธีที่พ้ออธิบาย ลูกสามารถที่จะไปสู่โลกใหม่ได้อย่างไร? เวลานี้ลูก ๆ ดวงวิญญาณไม่บริสุทธิ์และเต็มไปด้วยกิเลสและเวลานี้ลูกต้องกลับมาปราศจากกิเลส ภาระของบาปกรรมของหลายต่อหลายชาติเกิดอยู่บนศีรษะของลูก บาปนั้นเริ่มขึ้นเมื่อใด? เป็นเวลาที่ปีที่พ้อทำให้ลูกกลายเป็นดวงวิญญาณบุญ? ในเวลานี้ลูก ๆ เข้าใจความรู้ทั้งหมด ลูกได้อยู่อย่างป็นดวงวิญญาณบุญถึง 21 ชาติเกิดและแล้วลูกก็ได้กลายเป็นดวงวิญญาณบาป ที่ใดที่มีบาป ที่นั่นก็จะมีแต่ความทุกข์เท่านั้น พ้อบอกลูกด้วยเช่นกันว่าบาปคืออะไร หนึ่งในนั้นคือการที่ลูกประณามศาสนาของตนเอง ลูกอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์อย่างยิ่ง! ลูกได้เคยเรียกหาพ้อ: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! ดังนั้นเวลานี้พ้อได้มาแล้ว ลูกดูหมิ่นพ้อผู้ที่ทำให้ลูกบริสุทธิ์ ลูกได้ประณามท่านและเหตุนี้เองลูกจึงได้กลายเป็นดวงวิญญาณบาป ผู้คนพูดว่: โอ พระผู้ จันเคยเป็นคนบาปมาหลายต่อหลายชาติเกิด ได้โปรดมาและชำระฉันให้บริสุทธิ์เถิด! พ้ออธิบาย: พ้อเข้ามาในผู้ที่ได้ใช้ชาติเกิดมากที่สุดในตอนสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของเขา คำว่ “หลายต่อหลายชาติเกิด” นั้นบาปหมายถึงอะไร? ลูก ๆ “หลายต่อหลายชาติเกิด” หมายถึง 84 ชาติเกิด ผู้ที่มาในตอนเริ่มต้นคือผู้ที่ใช้ 84 ชาติเกิด ก่อนอื่นใดเป็นลักษมีและนารายณ์ผู้ที่มาที่นี่ ลูกมาที่นี่เพื่อเปลี่ยนจากนายธรรมดาเป็นนารายณ์ ลูกได้รับการบอกถึงเรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริง เคยมีใครบอกลูกถึงเรื่องราวของการกลายเป็นรามหรือสีดาหรือไม่? พวกเขาเป็นลูกประณาม พ้อเปลี่ยนลูกจากนายธรรมดาเป็นนารายณ์และนาริธรรมดาเป็นลักษมี ไม่มีใครเคยประณามพวกเขา พ้อพูดว่: พ้อสอนราชาโยคะแก่ลูก รูปทั้งสองของวิษณุก็คือลักษมีและนารายณ์ ในวัยเด็กของพวกเข เขาพวกเขาคือราเดและกฤษณะ พวกเขาไม่ได้เป็นพี่น้องกัน พวกเขาเป็นลูก ๆ ของราชาต่างอาณาจักร เขาคือเจ้าชายในอาณาจักรหนึ่งและเธอก็เป็นเจ้าหญิงในอีกอาณาจักรหนึ่ง และหลังจากพวกเขาแต่งงานพวกเขาก็เรียกว่าเป็นลักษมีและนารายณ์ มนุษย์ไม่รู้สิ่งใดเหล่านี้ ผู้ที่มีสิ่งเหล่านี้อยู่ในสติปัญญาในวงจรที่แล้วก็จะสามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ในเวลานี้ มีวัดของลักษมีและนารายณ์, ราเดและกฤษณะและวัดของวิษณุ, และวัดนั้นก็เรียกว่าวัดของนาย-นารายณ์ พวกเขาที่มีวัดที่แยกกันสำหรับลักษมีและนารายณ์ด้วยเช่นกัน มีวัดสำหรับบราห์มาด้วยเช่นกัน พวกเขาพูดว่: ขอ

คารวะต่อพรหมเทพ และแล้วพวกเขาก็พูดว่า: ขอคารวะต่อดวงวิญญาณสูงสุดซึ่งว่า ท่านก็แยกห่างออกไป เหล่าเทพไม่สามารถเรียกว่าเป็นพระเจ้า พ่ออธิบาย: ก่อนอื่นได้อธิบายแก่ผู้ที่ถูกได้ให้มาทำพิธีเปิดบางสิ่งว่า: พระเจ้าได้วางรากฐานเพื่อความสงบในโลกไว้แล้ว นั้นเคยมีความสงบในโลกในอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ เคยมีผู้เป็นนายในยุคทอง ดังนั้นนี่คือมหาวิทยาลัยของพระเจ้าที่ใหญ่โตหรือเป็นมหาวิทยาลัยทางจิตของโลกของมนุษย์ที่จะเปลี่ยนจากนายเป็นนารายณ์ และนารีเป็นลักษมี ผู้คนมากมายเคยใช้ชื่อว่า “มหาวิทยาลัยของโลก” ในความเป็นจริงมหาวิทยาลัยเหล่านั้นไม่ใช่ “มหาวิทยาลัยของโลก” ทั้งโลกคือจักรวาล พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดได้เปิดวิทยาลัยเดียวในทั้งโลก ลูกรู้ว่าทุกคนในโลกจะอยู่อย่างบริสุทธิ์ มีเพียงมหาวิทยาลัยของโลกเดียวที่ซึ่งพ่อได้ก่อตั้ง พวกเราได้นำทั้งโลกมาไว้ในดินแดนแห่งความสงบและความสุขและเหตุนี้เองมหาวิทยาลัยนี้จึงเรียกว่ามหาวิทยาลัยของโลกของพระเจ้า พระเจ้ามาและให้มรดกแห่งการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตแก่ทั้งโลก นั้นมีความแตกต่างอย่างมากระหว่างสิ่งที่พ่อพูดและสิ่งที่ผู้คนเหล่านั้นเรียกว่าเป็นมหาวิทยาลัย นี่เป็นเพียงงานของพ่อเท่านั้นที่จะเปลี่ยนจักรวาล นั่นคือเพื่อที่จะเปลี่ยนทั้งโลก พวกเขาไม่ปล่อยให้พวกเราใช้ชื่อนี้ แต่รัฐบาลเองก็ใช้ชื่อนี้ ลูกต้องอธิบายสิ่งนี้ แต่ลูกไม่ควรจะอธิบายสิ่งนี้เป็นอันดับแรก ก่อนอื่นได้อธิบายว่า: พวกเราได้ชื่อว่าเป็นบราห์มาภุมารและกุมารี ผู้ที่ได้ชื่อว่าบราห์มา เมื่อพ่อได้มาและทำให้เขากลายเป็นพาหนะของท่าน ชื่อประชาบิดานั้นโด่งดังอย่างยิ่ง เขามาจากที่ใด? พ่อของเขาชื่ออะไร? พวกเขาได้แสดงบราห์มาเป็นเทพ อย่างแน่นอนพ่อของเหล่าเทพจะเป็นดวงวิญญาณสูงสุด ท่านคือผู้สร้างและบราห์มาก็จะเรียกว่าเป็นสิ่งสร้างแรก ชื่อของท่านคือชีพบบา ท่านพูดว่า: พ่อเข้ามาในผู้นี้และให้คำแนะนำของท่านแก่ลูก ลูก ๆ ต้องอธิบายว่านี่คือพิพิภพของพระเจ้า พ่อพูดว่า: ลูกร้องเรียกหาพ่อ: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! โปรดมาและทำให้พวกเราบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์เถิด! ในเวลานี้ลูก ๆ ดวงวิญญาณต้องจดจำพ่อของลูก และลูกจะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ คำว่า “มานมานะบา” ก็มาจากกิตะ พระเจ้าผู้เดียวเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้และเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ขณะไม่สามารถเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เขาไม่สามารถเข้ามาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ได้ เพียงพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์เท่านั้นที่จะมาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ในเวลานี้จงจดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกเผาทั้งไป นี่คือนั่นบางสิ่งที่แสนจะง่ายดาย! อย่างแน่นอนที่ลูกต้องพูดว่า: พระเจ้าพูด พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดพูดว่า: กิเลสของตัณหาราคะนั้นคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ ก่อนหน้านั้นเคยเป็นโลกที่ปราศจากกิเลสและเวลานี้เป็นโลกที่มีกิเลส ไม่มีสิ่งใดเลยนอกจากความทุกข์ทุกหนแห่ง เมื่อลูกอยู่อย่างปราศจากกิเลส นั้นก็ไม่มีสิ่งใดเลยนอกจากความสุข ดังนั้นลูกต้องอธิบาย: พระเจ้าพูด: ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ด้วยการเอาชนะสิ่งนั้นลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะโลก ให้จดจำพ่อผู้เดียว พวกเราจดจำผู้เดียวนั้นเช่นกัน เมื่อวิทยาลัยได้เปิดขึ้น ก็มีการทำพิธีเปิดสิ่งนั้น นี่ก็เป็นวิทยาลัยด้วยและมีศูนย์มากมายเช่นกัน ครูก็ได้รับการแต่งตั้งสำหรับดูแลศูนย์ ครูควรที่จะมีความใส่ใจเช่นกัน บาบาได้แต่งตั้งครูที่ดีมากสำหรับศูนย์ใหม่ ๆ เพื่อที่พวกเขาจะทำให้ผู้อื่นทัดเทียมกับตนเองอย่างรวดเร็ว และดำเนินการศูนย์อื่น ๆ เพื่อจะช่วยในการขยายตัวของงานรับใช้ ครูก็จะดูว่าใครสามารถที่จะอ่านและอธิบายเมอร์ลีย์ได้เป็นอย่างดี และแล้วก็จะบอกกับผู้อื่น: เวลานี้เธอสามารถนั่งที่นี้และให้บทเรียน ครูควรที่จะพยายามในวิธีการนี้ และแล้วครูหลักก็ควรที่จะไปยังศูนย์อื่น ๆ เพื่อเริ่มงานรับใช้ที่นั่น นี่เป็นหน้าที่ของครูที่จะเริ่มทำงานรับใช้ในศูนย์หนึ่งและแล้วก็ไปยังศูนย์อื่น ๆ และเริ่มงานรับใช้ที่นั่น ครูแต่ละคนควรจะก่อตั้ง 10-20 ศูนย์ งานรับใช้มากมายควรทำให้เกิดผล เผาแต่เปิดร้านของลูก ทำให้ผู้อื่นทัดเทียมกับตัวลูกเองและปล่อยให้พวกเขาไว้ที่นั่น สิ่งนี้ควรจะเข้าไปอยู่ในหัวใจของลูกว่า: ฉันจะทำให้ใครบางคนทัดเทียมกับตัวฉันเองและเตรียมเธอเพื่อที่จะเปิดศูนย์ขึ้นมาได้ อย่างไรก็ตามแทบจะไม่มีใครมีความซื่อสัตย์เช่นนั้น ผู้ที่รับใช้ทั้งจักรวาลกล่าวได้ว่าเป็นผู้ที่ซื่อสัตย์ พวกเขาเปิดศูนย์ ทำให้ใครบางคนทัดเทียมกับตนเองและแล้วก็ไปรับใช้สถานที่อื่น ๆ ลูกต้องไม่ติดอยู่ในสถานที่เดียว อัจชะ หากลูกไม่สามารถอธิบายแก่ผู้อื่น ให้ทำบางสิ่งอื่น ลูกไม่ควรจะมีสำนึกที่เป็นร่างเกี่ยวกับสิ่งนั้นและรู้สึกไว้ว่า: “ฉันสามารถทำงานนั้นได้อย่างไร? ในเมื่อฉันมาจากครอบครัวที่ร่ำรวย? ฉันจะรู้สึกเจ็บปวดหากฉันทำเช่นนั้น” กระดูกของบางคนก็เจ็บปวดด้วยการทำงานแม้เล็กน้อย สิ่งนี้เรียกว่าสำนึกที่เป็นร่าง พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด ลูกควรจะรับใช้ผู้อื่นเพื่อที่พวกเขาเองจะเขียนถึงบาบา: บาบานั้นผู้ที่ได้อธิบายแก่ฉันและทำให้ชีวิตของฉันมีคุณค่า บาบาคควรจะได้รับข้อพิสูจน์ของงานรับใช้ ลูกแต่ละคนควรจะกลายเป็นครู และแล้วพวกเขาก็ควรที่จะเขียน: บาบามีผู้อื่นอีกมากมาย ผู้ที่สามารถดูแลศูนย์หลังจากที่ฉันจากไป ฉันได้ทำให้ผู้อื่นมากมายทัดเทียมกับพวกเรา และดังนั้นพวกเราจะเผาแต่เปิดศูนย์ต่าง ๆ ลูก ๆ เหล่านั้นก็เรียกว่าเป็นดอกไม้ หากลูกไม่ทำงานรับใช้, ลูกจะกลายเป็นดอกไม้ได้อย่างไร? นี่คือนั่นดอกไม้ ดังนั้นสิ่งนี้ควรจะมีการอธิบายแก่ผู้ที่ทำพิธีเปิด: พวกเราคือบราห์มาภุมารและกุมารี พวกเราเปลี่ยนจากศูทรเป็นบราห์มินและพวกเราได้กลายเป็นเทพ พ่อกำลังทำการก่อตั้งสกุลบราห์มินนี้, พร้อมกันกับสุริยวงศ์และจันทรวงศ์ ในเวลานี้ทุกคนเป็นของสกุลศูทร ในยุคทองพวกเขาเป็นของสกุลเทพ และแล้วพวกเขาได้กลายเป็นของ

สกุลันกรับและพ่อค้า บาบารู้ว่าลูกๆ ได้ลืมประเด็นต่างๆ มากมาย ก่อนอื่นใดเป็นสกุลบราห์มิน ลูกๆ ของประชาบิดาบราห์มา บราห์มามาจากที่ใด? บราห์มานี้กำลังนั่งที่นี้ ลูกควรจะอธิบายสิ่งนี้อย่างชัดเจนอย่างยิ่ง การก่อตั้งกำลังมีการสร้างขึ้นด้วยบราห์มา ก่อตั้งเพื่อใคร? เพื่อบราห์มิน และแล้วพวกเขาได้รับคำสอนและทำให้กลายเป็นเทพ พวกเรากำลังศึกษากับพ่อ พวกเขาได้เขียนว่า: พระเจ้าพูดกับอรชุน อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้ว่าอรชุนคือใคร ลูกรู้ว่าพวกเราลูกๆ ของบราห์มาคือบราห์มิน หากบางคนพูดว่าพวกเขาเป็นลูกๆ ของชีพบบาและพวกเขาไม่มีสายใยใด ๆ กับบราห์มา พวกเขาจะกลายเป็นเทพได้อย่างไร? เป็นเพียงด้วยบราห์มาเท่านั้นที่ลูกจะกลายเป็นเช่นนั้น ชีพบบาบอกลูกให้จดจำท่านอย่างไรและผ่านพูดใด? ท่านพูดว่าผ่านบราห์มา ลูกคือลูกๆ ของประชาบิดาบราห์มา ลูกเรียกว่าเป็นบราห์มากุมารและกุมารี ลูกคือลูกๆ ของบราห์มา ดังนั้นอย่างแน่นอนที่ลูกควรจะจดจำบราห์มา ชีพบบากำลังสอนพวกเราผ่านร่างของบราห์มา บราห์มาบาบาอยู่นตรงกลาง ลูกจะสามารถกลายเป็นเทพโดยที่ไม่ได้กลายเป็นบราห์มินก่อนได้อย่างไร? ลูกต้องรู้จักพาหนะที่พ่อเข้ามาด้วยเช่นกัน ลูกต้องกลายเป็นบราห์มิน หากลูกไม่คิดว่าบราห์มาเป็นพ่อของลูก ลูกจะสามารถเป็นลูกของท่านได้อย่างไร? หากลูกไม่คิดว่าตนเองเป็นบราห์มิน นั่นก็หมายถึงลูกเป็นศูทร นี่เป็นเรื่องยากสำหรับลูกที่จะเปลี่ยนจากศูทรให้เป็นเทพได้ในทันที ลูกไม่สามารถกลายเป็นเทพโดยที่ไม่ได้เป็นบราห์มินและด้วยการจดจำชีพบบา นั้นไม่มีความจำเป็นที่จะอยู่อย่างสับสนเกี่ยวกับสิ่งนี้ ดังนั้นลูกต้องอธิบายแก่ผู้ที่ได้ทำพิธีเปิดว่าได้มีการทำพิธีเปิดแล้วผ่านพ่อ พวกเรากำลังบอกท่านด้วยเช่นกัน: เพียงแต่จดจำพ่อและบาปของท่านจะถูกตัดทิ้ง พ่อผู้เดียวคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ และแล้วลูกก็จะกลับมาบริสุทธิ์และกลายเป็นเทพ ลูกๆ สามารถทำงานรับใช้ได้อย่างมากมาย ให้บอกพวกเขา: พวกเรากำลังให้ศาสน์ของพ่อแก่พวกท่าน ในเวลานี้ไม่ว่าท่านจะทำสิ่งนั้นหรือไม่ก็ขึ้นอยู่กับพวกท่าน พวกเราจะจากไปหลังจากที่ได้ให้ศาสน์แก่ท่านแล้ว ไม่มีวิธีการอื่นใดที่พวกท่านจะสามารถกลับมาบริสุทธิ์ได้ ให้ทำงานรับใช้เมื่อไหร่ก็ตามที่ลูกมีเวลา ลูกมีเวลาอย่างมากจริงๆ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะเพิ่มจำนวนของคุณยี่ใหม่ๆ ให้ทำงานรับใช้ของการทำให้ผู้อื่นทัดเทียมกับตัวลูก เฝ้าแต่เปิดศูนย์ อย่าได้เพียงแต่นั่งอยู่ในสถานที่เดียว
2. ให้เตรียมสวนดอกไม้ ลูกแต่ละคนต้องกลายเป็นดอกไม้และทำให้ผู้อื่นกลายเป็นดอกไม้, เหมือนกับตัวลูกเอง อย่าได้มีสำนึกของการเป็นร่างเกี่ยวกับการทำงานรับใช้ในรูปแบบใด ๆ

พร: ขอให้ลูกเป็นหงส์ที่สูงส่ง ผู้ที่สร้างสมเพชรพลอยของความรู้และจบสิ้นสิ่งที่ไร้ประโยชน์ทั้งหมด
หงส์ที่สูงส่งมี 2 คุณสมบัติพิเศษ หนึ่งคือเก็บไข่มุกของความรู้และอีกหนึ่งคือการแยกน้ำจากน้ำนมด้วยพลังของการแยกแยะ น้ำนมและน้ำหมายถึงการแยกแยะระหว่างมีพลังและไร้ประโยชน์ ไร้ประโยชน์กล่าวได้ว่าเป็นเช่นน้ำและมีพลังกล่าวได้ว่าเป็นเช่นน้ำนม ดังนั้นการจบสิ้นสิ่งที่ไร้ประโยชน์ทั้งหมดหมายถึงการกลับมาเป็นหงส์ที่สูงส่ง ให้สติปัญญาของลูกไตร่ตรองเพชรพลอยของความรู้อย่างสม่ำเสมอและลูกจะกลับมาเต็มไปด้วยเพชรพลอย

คติพจน์: ผู้ที่อยู่อย่างมั่นคงในตำแหน่ง (position) ที่สูงส่งและจบสิ้นการต่อต้าน (opposition) ทั้งหมดกลายเป็นดวงวิญญาณที่มีชัยชนะ

*** โอม ชานติ ***